

[Krag.]

og hans Gerning var haard fra det ærede Medlems Side. Jeg mener ikke, den var for haard. Spørgsmaalet er nu blot, om Hr. Patursson sen. er en anden, end han var for 10—15 Aar siden og tidligere. Jeg mener, dette Spørgsmaal maa besvares med: Aldeles ikke. Jeg minder om Folkeadressen til England, som han satte i Værk, og den Vej, ad hvilken han vilde have den befordret til den engelske Regering under Krigen. Jeg minder om hans Besøg i Norge — de har været mange —, hvor han aabent har konspireret mod Danmark og udtrykt Kravet om Løsrivelse og Selvstændighed i Tilknytning til Norge o. s. v., o. s. v. Han er ganske den samme som tilforn, han er hverken værre eller bedre. Han fortsætter med sin Besudling af Danmark i Udlandet, med sin forvrængede Fremstilling af Danmarks Forvaltning af Færøerne og det danske Folks Stilling til det færøske. Det var stedse hans Spil. Jeg kan kun hilse med udelt Glæde, at det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen er blevet seende, og det glæder mig, at den højtærede Statsminister formentlig ogsaa er det. Nu kunde jeg have Lyst til at spørge: Hvordan er det med den højtærede Justitsminister i denne Forbindelse? Den højtærede Justitsminister har jo stedse, naar Talen var om denne Sag, sat Kikkerten for sit bekendte lukkede Øje. Der er virkelig Grund til at spørge, om han nu har sat den for det aabne; kan han nu ogsaa se, hvad denne Mand er, og hvad han altid har været? Jeg tror, det vilde interessere ikke faa i dette Land at høre den højtærede Justitsministers Mening derom. Jeg udtaler gerne min Tilfredshed med den højtærede Statsministers Udtalelse til det færøske Folk under hans Ophold paa Færøerne i Sommer, men jeg vil sige, at hvis det var blevet sagt for 12—13 Aar siden, havde meget nu været anderledes. Men da blev det ikke blot forsømt, men den ansvarlige Tale hernede fra blev da netop den Skærm, hvorunder den lille Paturssonske Løsrivelsesflok kunde drive sin lyssky Politik, og det blev den Kilde, hvorfra den hentede Dristighed til den Adfærd overfor Danmark og alt dansk, som nu endelig kulminerede i de Forhaanelser, som Olai-Dagen gav Anledning til. Det glædede mig at se i Dag, at Rigsadvokaten har besluttet Aktion imod de to Hovedmænd for de ganske utilbørlige Begivenheder, som fandt Sted paa Olai-Dagen. Jeg glæder mig over, at Sagen ikke er lagt ad acta, ligesom jeg glæder mig over, at Lagtinget saa afgjort udtalte Fordømmelse af Utilbørlighederne.

Medens jeg altsaa paa dette Punkt,

hvad Færøerne angaar, fuldt kan tiltræde det ærede Medlem Hr. Hans Nielsens Betragtninger og ikke finder dem for stærke, maa jeg dog tage Afstand fra de højt svungne følelsesbetonede Udtalelser, som det ærede Medlem fremsatte i Forbindelse med Fiskerbefolkningen, og de voldsomme Anklager, der i den Anledning rettedes imod den færøske Købmandsstand. Jeg tvivler meget stærkt paa, at det ærede Medlem her er saaledes funderet, at hans Udtalelser paa dette Punkt kan betegnes som forsvarlige.

Endelig vil jeg gerne om Spørgsmaalet Folkeafstemning have Lov til at sige, at her har vist den højtærede Statsminister sat noget i Gang, som han kan faa svært ved at beherske i den Tid, der kommer. Jeg er i og for sig ikke utilfreds med de Udtalelser om denne Sag, som den højtærede Statsminister i Dag fremsatte, thi ogsaa jeg tror, at der her maa handles efter et meget roligt og køligt Overlæg, og at man her ikke bør skride til Imødekommen af Ønsker, selv om de underbygges af et Flertal fra ansvarligt Sted, uden nøje at sikre sig, at en saadan Afstemning, hvorledes Stemmeafgivningen end falder ud, ikke skal kunne bruges til at sætte øget Fart i den ansvarsløse og usandfærdige Agitation, som fra Løsrivelsesside deroppe drives overfor Danmark.

Med det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen skal jeg i øvrigt ikke beskæftige mig yderligere. Vi ved jo nu, at han er glad og tilfreds, at han finder, der ikke er Antydning af Røvere i denne grønne Skov. Han gaar trygt i Nutiden og ser glad og forhaabningsfuld ind i Fremtiden, og vi kan kun mødes i et fælles Ønske om, at det ærede Medlem maa faa Ret. Der er desværre saa uhyre meget, der tyder paa, at det ikke vil blive Tilfældet. Bl. a. maa jeg sige, at det Maleri, som Støtteordføreren — jeg tør nok bruge dette Udtryk uden at blive misforstaaet — oprullede her fra denne Talerstol, stod lidt besynderligt til det ærede Medlem Hr. Hans Nielsens Lysmaleri. Men jeg maa sige, at det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen svang sig op i Højder her fra denne Talerstol, som jeg slet ikke tør gøre mig Haab om at kunne følge ham til. Det ærede Medlem forsvandt bogstavelig talt fra Livets Praksis og proklamerede herfra Drømmesyner. Til daglig Brug sidder det ærede Medlem i Jord til Halsen — det ærede Medlem maa ikke tage mig denne Bemærkning ilde op, det er den korteste Maade, hvorpaa jeg i Øjeblikket ved at betegne hans Virksomhed —, men naar han kommer herop som Taler,